

ikke kan ske paa antagelige Vilkaar, til Statsaktiverne”.

Man har nemlig ikke Spor af Nytte af at have liggende Midler i Kassebeholdningen, som ikke egne sig til Kassebeholdning. Det frembringer kun en falsk Tryghed. Det vil være bedre at føre dem over til Statsaktiverne og kun lade dem vende tilbage til Kassebeholdningen ved Bortsalg.

Jeg skal i øvrigt kun fremhæve, at baade min Forgænger og jeg have benyttet enhver rimelig Lejlighed til at formindske Beholdningen af disse indenlandske Obligationer, naar Salg kunde ske, uden at det frembragte Ravage paa Markedet, og uden at det skadede andre Interesser, og disse Bestræbelser maa selvfølgelig fortsættes. Men hvad det særlig gælder om, er, at man fremtidig afskærer sig fra at fastgøre Midlerne.

Reservefonden bør om muligt i endnu højere Grad end Kassebeholdningen altid være likvid. Thi hvad er det, den skal bruges til? Den skal anvendes i de store Nødstider. Den skal anvendes, naar det til Opretholdelse og Hævdelse af vore Forpligtelser som neutral Stat bliver nødvendigt at gaa til ekstraordinære Foranstaltninger. Den skal anvendes under indre Uroligheder, den skal anvendes under Misvækst og store Naturulykker, hvor Statsmaskineriet af en eller anden Grund kommer i Uløve og særlige Midler skulle til, og hvor man kan sige sig selv, at disse Midler helst ikke bør være bundne her i Landet, idet saa store Rystelser som de, jeg her har nævnt, ikke blot ville paavirke danske Papirer, men ogsaa danske Pengeinstitutter.

Vor Reservefond har faktisk været konstant siden 1890 og har beløbet sig til omtrent 18 Mill. Kr. Der har baade under det Estrupske Ministerium og senere været ført forskellige Forhandlinger om, hvorvidt Finansstyrelsen har Bemyndigelse til at disponere frit over Reservefonden eller ikke. Fra dette Tings Side har man altid hævdet, at den ikke havde Bemyndigelse dertil, at der ikke burde disponeres over Reservefonden uden med Rigsdagens Samtykke. Dette er ogsaa i Virkeligheden blevet overholdt, og Reservefonden er siden 1890 ikke formindsket. Der er sket visse Ombytninger af dens Værdier, men formindsket er den ikke blevet. Den er imidlertid sammensat paa en meget upraktisk Maade. For ikke at trætte det høje Ting vil jeg ikke opregne de forskellige Effekter — det er gjort før —, hvoraf den bestaar, jeg vil kun sige, at de udenlandske Obligationer,

som ere dem, man særlig kommer til at falde tilbage paa i de store Nødstider, den er bestemt til at afhjælpe, ere særlig franske *rentes* og engelske *consols*, russiske Statsobligationer og statsgaranterede Jernbaneobligationer. Jeg antager, at disse Papirer, der dog ere bogførte til noget højere Værdier, ved Salg neppe ville indbringe mere end 10 Mill. Kr. Det resterende er altsaa anbragt i Kreditforeningsobligationer, lolland-falsterske Jernbaneobligationer og danske Statsobligationer, alt sammen meget fortræffelige og hæderlige Anbringelser, men absolut ikke likvide, absolut ikke til at bruge, hvis Ulykken skulde komme over os.

For at hidføre bedre Forhold paa dette Omraade foreslaar jeg følgende Anmærkning: „Reservefondens Midler maa fremtidig kun anbringes i sikre udenlandske Statsobligationer eller Statsveksler eller som Indlaan hos sikre udenlandske Pengeinstitutter. De af Fondens Midler, som nu ere anbragte paa anden Maade, ombyttes med Midler af ovennævnte Art, saafremt dette kan ske paa antagelige Vilkaar, i modsat Fald overføres de til Statsaktiverne, dog at det stedse iagttages, at de overførte eller bortsolgte Effekter erstattes med andre, som fyldestgøre de i nærværende Anmærkning fastsatte Regler, og hvis Kursværdi ikke er under de bortsolgte. Saa længe indtil Reservefonden er bragt op til 25 Mill. Kr.“ — den Størrelse, jeg mener, at Reservefonden normalt bør have — „kan Finansministeren til den overføre Udbyttet af bortsolgte Statsaktiver i det Omfang, han maatte finde forsvarligt. Renter og Udbytte af Reservefonden indgaar som hidtil i Kassebeholdningen. Over Fondens Kapitalbeholdning kan der kun disponeres ved Lov“.

Det sidste Punkt, jeg skal omtale paa Finansloven, er den Bemyndigelse, der findes paa § 26 under IV. K. til at optage indenlandske Statslaan. Der er opført der en Indtægtspost af 3 Mill. Kr., den Sum, som antages kontant at ville indkomme ved Salg af indenlandske danske Statsobligationer, der udstedes i Henhold til særlig Lov, til Dækning af Udgiften til Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver. Jeg skal herom bemærke følgende: Det forekommer mig klart, at naar vi skulle indrette vor Stats-husholdning paa i Fremtiden at bevæge sig i normale Former, og naar det er vor Hensigt, efter at det faste, udenlandske Laan, som skal afløse vore midlertidige Veksellaan, er optaget, for den Fremtid, vi kunne overskue, ikke at henvende os til det udenlandske Laanemarked igen, vil det være nødvendigt